

Det, vi kommer ind i i endnu højere Grad end nogen Sinde før her i Landet, er et Bankvælde af ganske enestaaende Art. Det, vi Socialdemokrater ønsker, er det gennemførte Folkestyre, og til det gennemførte Folkestyre hører ikke blot det, at Staten giver Love, at Staten administrerer, at Staten har et Retsplejevæsen, at Staten driver Jernbaner, ansætter Embedsmænd o. s. v., men til et gennemført Folkestyre hører virkelig ogsaa, at Folket gennem sit politiske Organ, Staten, gennem Lovgivningen, gennem Rigsdagen, griber ind i de Forhold, der er de mest afgørende for hele Folkets Ve og Vel, nemlig Økonomien, Produktion og Omsætning. Det er godt at have en god Retspleje, det er godt at have vellede Jernbaner, men det allervigtigste er, om Produktion og Omsætningen, Grundlaget for selve Folkehusholdningen, er i Orden, gaar sin gode, naturlige Gang. Ved Folkestyre forstaar vi Socialdemokrater, at Folket gennem Regering og Rigsdagen ogsaa griber ind i disse Forhold, i Valutaspørgsmaal, i Diskontospørgsmaal o. s. v.

Men det, Regeringen nu, yderligere fører os ud i, er Bankvælde. Det er i Bankernes Haand, at denne meget vigtige Ting, Kreditindskrænkningen, lægges, det er Bankerne, der bliver Eneherrer over, hvem der skal have Penge og hvem ikke, hvad de maa anvende Pengene til, hvad de maa importere, og hvad de maa producere. Det er i Bankernes Haand, Regeringen efter Finansministerens udtrykkelige Erklæring i Dag lægger denne vigtige Ting. Jeg tvivler om, at Bankerne i høj Grad vil indskrænke den Spekulation, der gaar ud paa, at velhavende Folk køber Aktier og indbetaler 25 pCt., men spekulerer for de 100 pCt. Jeg tvivler om, at Bankerne vil indskrænke den Spekulation, men jeg tvivler ikke om, at Bankerne, fordi de mener, de er nødt til det, naar Regering og Rigsdag ingenting gør, vil indskrænke en Mængde legitim Produktion og Omsætning her i Landet til stor Skade, til stor Usikkerhed for Erhvervslivet og i hvert Fald ikke med den menige Befolknings Vel for Øje, ikke med hele Samfundets Vel for Øje, men med Bankernes privatkapitalistiske Interesser for Øje.

Det er sagt saa tidt og gentaget indtil Trivialitet, at Bankerne er private Forretninger og har deres egne private Forretninger for Øje. Det er i disse private Forretningers Haand, i denne Storkapitalismes Haand, at Regeringen nu efter den højtærede Finans- og Statsministers velovervejede Tale her i Dag — det var Ind-

ledningen, det var Slutningen, det var Kærnepunktet i hans Tale — lægger Landets Velfærd. Vi siger deroverfor: vi vil have Landets Velfærd, ogsaa det økonomiske, lagt i Folkets egen Haand — paa dette Omraade altsaa gennem Regering og Rigsdag. Det maa tages ud af Bankernes Haand og lægges i selve Folkets Haand. Saa længe vi ikke faar et Systemskifte, faar en Regering, der vil være, med til det, vil det blive ved at gaa værre og værre.

Den Politik, Regeringen nu overlader sine Efterfølgere, betegnes ved et Fallitbo, det er sagt tidt nok, og det behøver ingen Bevisførelse. Vil man endelig have Beviser, er de lige for Haanden. Denne Regering modtog Balance paa Statsbudgettet, den modtog af sine Forgængere 350 Mill. Kr. i Kassebeholdning, den fik de to første Aar, den levede, større Skatteindtægter, end den foregaaende Regering havde haft i sine to sidste Aar. Men i den Grad har den set fejl paa Situationen, i den Grad var den evneløs til at tage Konjunkturomslaget, til at tænke derpaa i Tide og forberede sin Politik i Tide, i den Grad uduelig dertil, at vi er naaet ud i den Fallit, vi i Øjeblikket er inde i.

Tænk, hvor ganske anderledes vi havde staaet, om vi havde haft en Regering, der havde fortsat i den tidligere Regerings Spor med Hensyn til en fornuftig Indgriben i Produktions- og Omsætningsforhold. Fornuftig Indgriben! Der er talt om Valutaraad, der er talt om, at det maatte ikke være Bankerne alene, de magtede det ikke, de maatte have Lovgivningens Støtte dertil. Men man forkastede dette og den næste Valutakommis-sions Raad, hvor dog selve det ærede Medlem Hr. Pinstrup var Medforslagsstiller til visse indgribende Foranstaltninger, man smed det i Papirkurven. Hvad er det, der sker nu? Det er Valutaraadets Genoplivelse, Valutakommis-sionens Forslag, man gennemfører paa en fuldkommen karikaturmæssig Maade. I Stedet for Lovgivningens og Regeringens Griben ind efter visse Principper ved Regeringen ikke anden Ud-veje end at lægge det i Bankernes Haand: Folket sættes fra Styret, Bankerne leve! Det er Slutordet paa Regeringens 4-aarige Fallitpolitik.

Drachmann: Fra konservativ Side erkender vi, at Regeringen med det fremsatte Forslag til Lov om midlertidige Toldforhøjelser har taget et alvorligt Skridt til Valutamiserens Afhjælpning, men vi erkender ogsaa, at Statsmagten har en Pligt til at